

ПРИТЧА ПРО ФАРИСЕЯ І МИТНИКА

Євангеліє від Луки 18:9-14

У Євангелії від Луки Ісус Христос розповідає притчу, в котрій Він навчає про дуже важливі речі, які стосуються нашого християнського життя, каяття, сповіді, віри, довіри Богові, смирення перед Богом, розуміння Божого милосердя, прощення гріхів і спасіння, та викупної жертви Сина Божого за нас.

Можливо вам доводилося бачити людей, які весь час хизуються чимось і хвалять самих себе. З їхніх слів, лише вони роблять все правильно, а всі інші ні. Вони настільки переконані у своїй правоті, що їх важко переконати в тім, що вони також помиляються. Інколи вони навмисно виставляють на показ свої вчинки та поведінку, щоб люди їх хвалили, бо хвалити самих себе їм вже замало. Подібна біда може ставатися також з віруючими. Інколи ми можемо бачити, як деякі з них навмисно моляться і поведяться так, аби переконати інших у своїй винятковій побожності. Вони б'ють поклони в церкві, щоб всі це бачили і хвалили їх. Вони також хизуються своїми щедрими показними пожертвами, вважаючи що ними та іншими речами, вони здобувають прихильність Бога. Такі віруючі можуть розповідати про власні заслуги перед Богом і критикувати інших людей, які, на їхню думку, не заслуговують на Божу ласку. Впевненість у тім, що їхня побожність приємна Богові так засліплює їм очі, що вони не бачать власних проблем та гріхів, але натомість не втрачають жодної нагоди дорікнути іншим за найменший гріх. Критикуючи таких людей, Ісус розповідає притчу про фарисея і митника. Перший (фарисей) багатьма словами хвалиться перед Богом своїми заслугами та ділами, хизується ними, відверто критикує інших. Він навіть вірить в те, що дійсно є праведним і святим. Однак Бог не вірить йому бо бачить його лицемірство. Натомість митник поводить себе смиренно і покірно перед Богом. Він добре знає, що є грішником, який не заслуговує нічого, окрім Божого гніву, а тому повинен щиро каятись в гріхах і покірно благодіяти Богу про милосердя та прощення. Митник не вживає надміру слів, щоб ними переконати у чому Бога, довести свою правоту і праведність. Ні! Він стоїть перед Богом з порожніми руками, б'є себе в груди і благає: «Боже, будь милостивий до мене, грішного!». Саме митнику, а не фарисею Бог милостиво прощає провини. Саме митник, а не фарисей йде додому виправданим. Дорогі діти, цією притчею Ісус вчить нас мати щире і палке віру в Бога, покладання на Нього, на Його ласку, мати покору і послух перед Богом, дякувати Богові за те, що Його Син помер за нас і наші гріхи, викупив нас від Божої кари за гріхи, здобув для нас прощення провин, життя і спасіння! Хвалімося лише своєю вірою в Спасителя! Зростаємо у вірі через вивчення і слухання Божого Слова!

ПИТАННЯ ДО УРОКУ:

1. Чи у вас друзі, котрі весь час хваляться собою і своїми вчинками?
2. Що не помічають такі люди у собі і помічають в інших?
3. Чим хвалився фарисей перед Богом?
4. У чому був впевнений фарисей, виславляючи свої заслуги перед Богом?
5. Якою була найбільша проблема фарисея?
6. Які важливі для християн риси ми бачимо у митникові?
7. На кого і на що покладається митник?
8. Чого вчить нас цією притчею Ісус?